

Κάλεσμα

Φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου 1973. 50 χρόνια μετά τιμούμε αυτή τη μεγάλη επέτειο γιατί γκρέμισε τη δικτατορία των συνταγματαρχών, «σημάδεψε» και διαμόρφωσε τη σύγχρονη πολιτική ιστορία της χώρας μας (κοινωνικά, οικονομικά, πολιτικά, πολιτιστικά κ.λπ.) και επηρέασε τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Η δικτατορία δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρία» ή «έργο λίγων επίορκων και ανόητων αξιωματικών», όπως ισχυρίστηκαν αστοί και ρεφορμιστές. Επιβλήθηκε για να παρατείνει το «μετεμφυλιακό καθεστώς, να υπερασπιστεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και γενικότερα της αστικής τάξης και βέβαια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, ιδιαίτερα στη Μέση Ανατολή. Η Χούντα της 21ης Απριλίου 1967- όπως και κάθε δικτατορία ανά τον κόσμο- χαρακτήρισε τον ελληνικό λαό «ασθενή» και τον έβαλε στον «γύψο» δηλαδή: κατήργησε τα δημοκρατικά, πολιτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες, έθεσε εκτός νόμου τα πολιτικά κόμματα και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, βασάνισε, εξόρισε και φυλάκισε δεκάδες χιλιάδες αγωνιστές του εργατικού και λαϊκού κινήματος, καθήλωσε το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και των λαϊκών μαζών στα προ δικτατορίας επίπεδα, λογόκρινε, απαγόρευσε βιβλία και κάθε μορφή τέχνης που δεν άρεσε στην αντιδραστική, καθυστερημένη νοοτροπία και πρωτόγονη κουλτούρα της.

Οι αγώνες των φοιτητών και των εργαζομένων άνοιξαν τον δρόμο για την πτώση του τυραννικού καθεστώτος της χούντας. Η Κατάληψη και η Εξέγερση του Πολυτεχνείου δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρία» ή «έργο λίγων ανεγκέφαλων αριστεριστών» ήταν το αποκορύφωμα των διεργασιών αυτών των αγώνων και των διεθνών και εθνικών εξελίξεων. Πολύ περισσότερο δεν έφραξε τον δρόμο προς τη «δημοκρατική ομαλότητα» όπως ισχυρίστηκαν οι αστικές και ρεφορμιστικές πολιτικές δυνάμεις. Αντίθετα ματαίωσε το «σχέδιο φιλελευθεροποίησης» της Χούντας και του δικτάτορα Παπαδόπουλου που αποσκοπούσε στην εγκαθίδρυση ενός δικτατορικού καθεστώτος με κοινοβουλευτικό μανδύα», και άνοιξε τον δρόμο, λίγους μήνες αργότερα, για την πτώση της Δικτατορίας και τη Μεταπολίτευση.

Η Εργατική Συνέλευση υπήρξε, ίσως, το καθοριστικό γεγονός της εδραίωσης αρχικά της κατάληψης του Πολυτεχνείου (την οποία Αντι-ΕΦΕΕ/ΚΚΕ και ο «Ρήγας Φεραίος/ΚΚΕ εσ. προσπάθησαν πολλές φορές να αποτρέψουν) και της μετατροπής της σε Εξέγερση του Νοέμβρη.

Για να γίνει αυτό η Εργατική Συνέλευση:

- 1) Άλλαξε τους οργανωτικούς και πολιτικούς συσχετισμούς μέσα στο Πολυτεχνείο και το κίνημα.
- 2) Απευθύνθηκε έμπρακτα και με πάρα πολλές και πρωτότυπες δράσεις προς τις καταπιεζόμενες και εκμεταλλευόμενες μάζες.
- 3) Συνετέλεσε αποφασιστικά στη συμμετοχή εργαζομένων, λαϊκών μαζών και νεολαίας στο Πολυτεχνείο και στον αγώνα για την ανατροπή της Χούντας. Αυτό έγινε με αιτήματα που τους αφορούσαν, που υπερίσχυαν των γενικόλογων συνθημάτων των ρεφορμιστών που εξυπηρετούσαν το γενικό άναρχο και ασύνδετο πολιτικό τους σχέδιο, αλλά και με ενέργειες και όργανα πάλης/μορφές αυτοοργάνωσης (Επιτροπές Πάλης στους χώρους δουλειάς, Μικτές Επιτροπές Εργατών-Φοιτητών κ.ά.) που βοήθησαν σημαντικά να πραγματοποιηθεί η ενότητα και ενεργή συμμετοχή των μαζών, όπως και με μορφές πάλης (Συνελεύσεις στους τόπου δουλειάς, στις συνοικίες, κ.λπ.) που συγκέντρωσαν και συγκεντροποίησαν τη δύναμη των εργαζομένων, των λαϊκών μαζών και της νεολαίας. Αποκορύφωμα αυτών των οργάνων και μορφών πάλης ήταν το σύνθημα της Γενικής Απεργίας, που ήταν η μόνη πολιτική και πρακτική πρόταση που έδινε στους εργαζόμενους ένα όπλο δράσης και ταυτόχρονα να παίξουν ένα αποφασιστικό και ενεργό ρόλο στην Εξέγερση του Πολυτεχνείου και στην πτώση της χούντας.

Οι εργατικές, οι λαϊκές μάζες και οι νεολαία γράφουν την ιστορία με τις πράξεις τους, χωρίς να την

αποτυπώνουν σ' ένα χαρτί. Αυτό δίνει τη δυνατότητα σε πλαστογράφους να πλαστογραφήσουν, να κατασκευάσουν μύθους, ειδικά όταν κυριαρχήσουν δυνάμεις που ήταν συνολικά αντίθετες προς τα γεγονότα και την ίδια την κατάληψη και Εξέγερση του Πολυτεχνείου. Η μυθολογία που έπλασαν για τον ρόλο και για την Εξέγερση του Νοέμβρη είχε ακόμη ένα στόχο: να καταπολεμήσει/ξεριζώσει το εξεγερσιακό πνεύμα του Πολυτεχνείου και τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, τους «αριστεροχουντικούς» όπως τους συκοφάντησαν, που επέμεναν και αγωνίζονταν για το δρόμο που έδειξε και άνοιξε η Εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Ο δρόμος της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου είναι επίκαιρος και σήμερα. Σήμερα που η κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος έχει φτάσει σε σημείο παροξυσμού και η ανθρωπότητα απειλείται από την περιβαλλοντική κρίση και την έκρηξη των πολεμικών συγκρούσεων σε πολλά μέρη του πλανήτη. Σήμερα που η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση των α(χ)ρήστων του Μητσοτάκη ξηλώνουν με λύσσα ό,τι κατακτήσαμε με τους αγώνες, το αίμα μας και την Εξέγερση του Πολυτεχνείου.

**Εκδήλωση-Συζήτηση: Δευτέρα 13/11/2023 6:30 μ.μ. Αμφιθέατρο 8, κτίριο
Αβέρωφ (Πολυτεχνείο)**

Αγωνιστές της Εργατικής Συνέλευσης